

A legyőzhetetlen evangélium és a modern protestáns hazugság

Bevezetés

Katolikus papként nehéz helyzetben voltam, amikor evangélistákat hallgattam az evangélium utáni kutatásom tizennégy éve során. Keresztyén rádióműsorok folyamatosan közölték velem azokat a dolgokat, amelyeket tennem kellett volna, hogy befogadjam Jézust a szívembe. A keresztyén traktátusok hasonlóképpen közölték velem azt az odaszánási vagy elkötelezettségi mennyiséget, amelyre szükség van ahhoz, hogy döntsek Krisztus mellett.

A gyötrő kutatás után, amelyet ilyen körülmények között végeztem – állandóan hangoztatták, mit kellene tennem az üdvösség elnyerése végett, – azt fedeztem fel, hogy az első dolog, amit meg kell bibliailag érteni az evangéliumról az, hogy „*a mi Urunk Jézus Krisztus felől*” szól, a Róm 1,3 szavaival élve. Miközben hirdetni kell az evangéliumot mindenkinek, ez nem rólunk vagy valami bennünk zajló dologról szól. Ennek egyedül Jézus Krisztushoz van köze, az Ő halálához és feltámadásához.

Arra is rájöttem, hogy az evangélium egy történelmi tény. A bibliai hit nem azzal törődik, hogy módszereket ajánljon, akár misztikust, akár erkölcsit, melyek segítségével az üdvösség megszerezhető – hiszen ez minden hamis vallás lényege. Ezzel szemben a Biblia azt a történelmiényt hirdeti, hogy Isten megmentette egész népét a romlástól. Az evangélium „*amely által üdvözültek*” (1Kor 15,1-4) nem más, mint az Úr Jézus Krisztus bevégzett és teljes munkája.

Az Isten, Aki előtt üdvözülünk

Ami teljesen hiányzik a modern protestáns körökből, az a „Szentnek az ismerete”. „*A bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszesség.*” (Péld 9,10) A Szentnek ismerete, a Biblia meghatározásában, annyi, mint ismerni, hogy Isten önmagában a legszentebb lény. Míg nem hirdetik: „*az Isten világosság és nincsen ő benne semmi sötétség*”¹, hogyan láthatja meg az ember a bűn gonoszságát? A Szentírás szavaival élve, az embernek fel kell tennie a kérdést: „*Ki ne félne téged Uram! És ki ne dicsőíténé a te nevedet? Mert csak egyedül vagy szent.*”² Péter apostollal együtt, az embernek félnie kell az Úr Isten parancsát: „*Szentek legyetek, mert én szent vagyok.*”³ Ameddig az ember nem fog fel valamit is Isten tulajdonságaiból és azt, hogy Ő teljesen szent, addig nincs oka arra, hogy Krisztus tökéletes igazságosságát kívánja magának az üdvözülésben. Ezért, a Szentírás a következő kérdést fogalmazza meg: „*Kicsoda az istenek között olyan, mint te Uram? Kicsoda olyan, mint te, szentséggel dicső, félelemmel dicsérendő és csudatévő?*”⁴

Az evangélium szerzője: az igaz és a megigazító Isten

„*A minden kegyelemnek Istene*”⁵ az, Aki keresi, megtalálja és megmenti népét. A megigazulás Isten ajándéka a hívőnek, amelyet neki tulajdonít Krisztusnak a kereszten elvégzett munkája alapján.⁶ Nagyon egyszerűen, a megigazulás Isten igaz ítélete, amellyel a hívőt egyrészt a bűn tekintetében ártatlannak, másrészt Krisztusban levő erkölcsi helyzetére nézve igaznak nyilvánítja. Istennek ezen ítélethirdetése jogilag helytálló, Krisztus Jézus helyettes halálának és feltámadásának köszönhetően. A megigazulás mindenek előtt Isten jogi

¹ 1Jn 1,5

² Jel 15,4

³ 1Pt 1,16

⁴ 2Móz 15,11

⁵ 1Pt 5,10

⁶ Róm 4,5-8; 2Kor 5,19-21; Róm 3,21-28; Tit 3,5-7; Ef 1,7; Jer 23,6; 1Kor 1,30-31; Róm 5,17-19

ítélethirdetése a hívőről. *„Bizonyára azért, miképpen egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozat: azonképpen egynek igazsága által minden emberre elhatott az életnek megigazulása.”*⁷

A megigazulás Isten igazságos ítélete, amely a Róm 3,26 szavaival élve, bizonyítja, hogy Ő igaz, és Ő igazítja meg azt, aki a Jézus hitéből való. Ez az apostoli prédikálás jó hírének központja a Bibliában. A megigazulás egy igazságos ítélet, amelyet Isten ingyen közöl:

„Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága, a melyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták; Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által mindazokhoz és mindazoknak, a kik hisznek. Mert nincs különbség, Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül, Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által, Kit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, hit által, az ő véreben, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetet bűnöknek elnézése miatt, Az Isten hosszútűrésénél fogva, az ő igazságának megbizonyítására, a mostani időben, hogy igaz legyen és megigazítsa azt, a ki a Jézus hitéből való.” (Róm 3,21-26)

A megigazulás bibliai értelme

A „megigazítani” kifejezés pontos értelme világosan látható abból, hogy ez nem más, mint az „elítélni” kifejezés ellentéte. *„Isten az, aki megigazít; Kicsoda az, aki kárhozat?”* (Róm 8,33-34).⁸ Az elítélés nem egy folyamat, amely révén egy jó ember rosszá válik, hanem a bíró ítélethirdetése, aki hibáztathatónak nyilvánítja őt. Ahogyan egy ember elítélése nem jelenti azt, hogy gonosszá teszik, hanem hogy bűnösnek nyilvánítják, éppúgy a megigazulás nem ömleszt jóságot az emberbe, hanem igaznak nyilvánítja. A megigazulás az isteni Bíró azon hivatalos ítélethirdetése, amellyel igaznak nyilvánítja az előtte álló hívőt.

A megigazulás célja: Krisztus igazságosságának kijelentése

A Szentírás hirdeti, hogy a törvény nélkül jelent meg Isten igazsága; ez az evangélium célja. Nem valamilyen cselekedetek általi megigazulás jelentetett ki, hanem Isten igazsága az Úr Jézus Krisztusban. Az evangélium konkrét történelmi tényként igazolja, hogy Krisztus tökéletesen eleget tett a törvény minden követelésének, melynek érdemét Isten az igazán benne hívőnek számítja be. A bűn, Isten legszentebb természete előtt el kellett hogy nyerje büntetését, a valódi igazságosságnak pedig fel kellett emeltetnie. Ez valósult meg az Úr Jézus Krisztus hűséges engedelmisségében és engesztelő áldozatában. Ily módon Krisztus hűségét hirdeti a 22. vers: *„Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által.”* Amikor a Biblia kijelenti, hogy a megigazulás Isten ajándéka a hívő számára, azt is megmutatja néhány szóban, hogy miben is áll ez. A megigazulás Krisztusban és Krisztustól van. Jézus Krisztus haláláig menő hűségének⁹ igazolása ez. A jó hír az, hogy ez a tökéletes igazságosság szól *„mindazokhoz és mindazoknak, akik hisznek.”*

A megigazulás az Úr Jézus Krisztussal történő azonosulás törvényes bemutatása. Isten biztosította Krisztus igazságosságát a hívő bűnösnek. Több igeszakasz is megemlíti az Úr hűségét. Mindegyik esetben, Jézus Krisztus neve genitívusban (birtokos eset) található, arra

⁷ Róm 5,18

⁸ A kifejezés részletes tanulmányozása érdekében lásd 5Móz 25,1; Jób 9,20; Jób 32,2; Péld 17,15; Mt 12,37; Lk 7,29; 1Tim 3,16; Zsolt 143,2; Ézs 50,7-8.

⁹ Görögül *pistis*. Sok olyan kontextus van, amelyben szükségszerűen hűségnek kell fordítani: Mt 23,23; Róm 3,3; Gal 5,22; Tit 2,10; stb. Több olyan igeszakasz van, amelyben az Úr hűségessége kerül említésre. Mindegyik esetben, Jézus Krisztus neve genitívusban (birtokos eset) van, utalva arra, hogy a hűség Jézus egy jellemvonása (Gal 2,16; Gal 3,22; Ef 3,12; Fil 3,9).

utalva, hogy a hűség Krisztus egyik jellemvonása. Példa erre a Gal 2,16: „*Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által.*” Tudva, hogy a törvénynek eleget kell tenni ahhoz, hogy Isten igaznak nyilvánítson egy személyt, Krisztus hűségét úgy kell értenünk, mint amely nélkülözhetetlen ehhez.

Az emberi állapot és Isten kegyelmessége

A 23. vers szerint: „*mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül*”, minden személy a törvény alatt szűkölködik Isten dicsősége nélkül és ezáltal egyrészt bűnös természettel rendelkező gonosz szíve van, másrészt a személyes bűn miatt rossz minősítést kapott. A jó hír a 24. versben jelenik meg: „*Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által.*” Saját kegyelmessége indította Őt arra, hogy rendeljen egy utat, amelyen keresztül csodálatos szeretete láthatóvá válik a legelvetemültebb lázadóban is. Amint megíratott: „*Én, én vagyok, aki eltörölöm álnokságaidat enmagamért, és bűneidről nem emlékezem meg.*” (Ézs 43,25) Isten szándékát az „ingyen” határozószó emeli ki. Ez kizár minden emberi szempontot, amely a megigazulás oka vagy feltétele lehetne. Ugyanaz a görög határozószó „ok nélkül”-nek van lefordítva a Jn 15,25-ben: „*Ok nélkül gyűlöltek engem.*” A hívő igaz státusa Isten előtt Krisztus váltságának köszönhető, amely ingyenes, mivel ez kívül esik mindazon, amit az ember önmagáért végezhet.

„*Megigazulván*” azt jelenti, hogy az embernek ingyen kell megigazulnia Istennek Krisztusban történt gondoskodása által, mivel önmagában semmivel sem rendelkezik a kárhozon kívül. Valószínűleg nincs más igehely az egész Szentírásban, amely ennyire szembetűnően ábrázolja Krisztus igazságosságának hatékonyságát, mint ez, amely kiemeli, hogy Isten kegyelme a hatékony ok: „*a Krisztus Jézusban való váltság által*”. Ez azt igazolja, hogy a *megigazulván ingyen az ő kegyelméből* Jézus Krisztus fizetsége által történik és nem a hívő valamilyen érdeme szerint; ellenkező esetben valaki egyfajta „fél kegyelemre” gondolhatna és arra bátorodna, hogy saját érdemével próbálja kiegészíteni Isten kegyelmét.

Isten kegyelmének gazdagsága: a cselekedetek általi megigazulás kizárása

Abban mutatkozik meg Isten szeretete Fia, a Jézus Krisztus által, hogy a megigazulás ezen ajándéka, amely Fia életébe került, egy bevégzett munka és ingyenes adomány. Mert kinek adósa Isten? És ki képes elvárásainak eleget tenni a törvény alatt? És ki képes Istennel vagy Krisztus Jézussal alkuba szállni arra gondolva, hogy Istennek felajánlhat bármit is cserébe, hogy őt igaznak nyilvánítsa? Egy ilyen természetes és nevetséges ajánlat a legsúlyosabb vesztegetéssel érne fel. A Biblia újra és újra hangsúlyozza, a fenti igehelyhez hasonlóan, hogy Isten Krisztus igazságosságát tulajdonítja ingyen a hívőnek, egyedül kegyelméből. Egyedül Krisztusban nyerhet valaki megigazult státuszt a szent Isten előtt: „*Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint.*” (Ef 1,7)

A bibliai megigazulás tehát Isten tökéletes és bevégzett munkája. „*Isten az, aki megigazít.*”¹⁰ A megigazulás kizárólag Isten munkája, hogy megmutassa igazságosságát és azt a tényt, hogy egyedül Ő üdvözít. Mihelyt Isten megigazított bárkit, azt a személyt „*Krisztusban*”¹¹ látja, mivel Isten, miután megbocsátott a bűnösnek, az ő javára írja Krisztus igazságosságát. Ez a megigazulás egyedül hit által van „*a törvény cselekedetei nélkül.*”¹² A hívők szeplőtlen, folt nélküli, tökéletes és dicsőséges igazságossággal rendelkeznek az Úr Jézusban; olyan igazságossággal, amely nemcsak bűneiket engesztelte ki, hanem eleget tett a törvény minden előírásának. Ez nem Krisztus igazságosságának átömlését jelenti azokba,

¹⁰ Róm 8,33

¹¹ A „Krisztusban” (a Szerelmesben, Őbenne, stb.) fogalom 18-szor fordul elő az Ef 1. és 2. fejezetében.

¹² Róm 3,28

akik megigazulnak, hogy így önmagukban igazak legyenek. A megigazítás egy isteni és törvényes jog az örök életre, és örökkévaló örökségre való jogosultság.

Krisztus tökéletes, érdemszerző engedelmességét utalja át Isten a hívőknek, úgyhogy „igazaknak” minősíti őket az utolsó ítéletkor. (Mt 25,40) A hívőnek így van oka dicséretet zengeneni a Zsolt 71,15-16 szavaival: „*Szájam beszél a te igazságodat, minden nap a te szabadításodat, mert számát sem tudom. Az Úr Istennek nagy tetteivel járok; csak a te igazságodról emlékezem!*”

Az evangélium: nem egy folyamat

Az a fajta bizonyágtétel, amely így szól: „ha megteszed ezt meg azt, vagy végigmész ezeken a lépéseken, akkor Isten üdvözít téged”, hamis evangélium, visszatérés a Sátán hazugságához, amely azt sugalja, hogy Isten manipulálható. Az evangélium nem tesz ilyesmit. Történelmi tényeket jelent ki: hogy kieszközölje a megbékülést, Isten már cselekedett Krisztusban. Ez az evangélium, egy objektív és befejezett tény. Isten megváltott mindenkit, aki a sajátja. (Ézs 44,22; Róm 5,18; 2Kor 5,14-21)

Az evangélium befogadásának két fő pontja

A Biblia szerint az evangélium befogadásának két fő pontja van. Először is, minden embernek megparancsoltatott, hogy higgyen az Úr Jézusban. Másodszor, miközben a hit Isten ingyenes ajándéka, egy személy sem képes magától hinni. Az Úr dióhéjban így fogalmazta meg a hitre irányuló parancsot: „*ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben.*”¹³ Hasonlóképpen, Pál és Silás hirdette: „*Higyj az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házadnépe.*”¹⁴ A hit központi fontosságát az Úr a következő szavakkal fogalmazta meg: „*Bizony, bizony mondom néktek: Aki én bennem hisz, örök élete van annak.*”¹⁵ Az Úr így foglalja össze a lényegét: „*Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.*”¹⁶ Az Úr Jézus Krisztus világosan kifejtette ennek okát: „*Aki hiszen ő benne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött nevében. Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának.*” (Jn 3,18-19)

Isten szerető jóságának legfenségesebb megnyilvánulása a kegyelem. Ez Isten kegyelmességének sajátos természetét jelöli. Ezért hangsúlyozza a Szentírás: „*Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*”¹⁷ Az üdvösség nem a megszólított emberből indul ki, hanem Isten pusztá irgalmából ered. Az Ő kegyelme és az ember érdeme közötti ellentétet a legérthetőbb szavak ekképpen fejezik ki: „*Hogyha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetéből: különben a kegyelem nem volna többé kegyelem.*”¹⁸ Az emberek megmentésére alkotott isteni terv a hit által működik, hogy az emberek megigazulása egyedül kegyelem által történjen meg. Hadd nyilvánuljon meg ebben is Isten ígérete és hűsége határozottan, a megváltottak pedig örvendjenek tökéletes biztonságuknak. „*Azért hitből, hogy kegyelemből legyen; hogy erős legyen az ígéret az egész magnak ...*”

¹³ Jn 8,24

¹⁴ ApCsel 16,31

¹⁵ Jn 6,47

¹⁶ Jn 3,36

¹⁷ Ef 2,7-9

¹⁸ Róm 11,6

A két pont közötti bibliai feszültség

E két pont közötti feszültség – hogy minden embernek megparancsoltattott, hogy higgyen, de Isten kegyelme nélkül nem tud hinni – világosnak kell lennie számunkra, amikor bizonyosságot teszünk a hitetleneknek. Ezt a feszültséget fogalmazza meg más igevers is: *„Felele Jézus és monda nékik: Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.”*¹⁹ Az egyik legvilágosabb példa Jn 1,12-13: *„Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek; akik nem vérből, sem a testnek akaratóból, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek.”* Mindkét aspektus megjelenik Pál apostol prédikálásában is: *„Azért legyen néktek tudtotokra, atyámfiai, férfiak, hogy ez által hirdettetik néktek a bűnöknek bocsánata: és mindenekből, amikből a Mózes törvénye által meg nem igazíttathattatok, ez által mindenki, aki hisz, megigazul.”* (ApCsel 13,38-39)

Ezekben és más igeversekben is az Úr szándéka az, hogy megmutassa: az ember nem igazulhat meg cselekedetei által; így hiúsítva meg a Sátán azon kísértését, hogy az ember saját igazságossága által üdvözülhet. A következmény Isten ígérete a kegyelemről. *„De az Írás mindent bűn alá rekesztett, hogy az ígéret Jézus Krisztusban való hitből adassék a hívőknek.”*²⁰ A bizonyágtevésakor az elveszettek értésére kell adni, hogy mindenkinek felelőssége megtenni azt, amit az Ige mond: *„Kelj fel, riadj éjjel, az őrjárássok kezdetén; öntsd ki, mint a vizet a te szívedet az Úr színe előtt.”* (JerSir 2,19) *„Mert minden, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.”* (Róm 10,13) *„Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek.”* (Lk 18,13) *„Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg.”* (Zsolt 51,17)

Az evangélium bemutatása, ahogyan a Biblia teszi azt

A felszólítás, hogy biblikus módon higgyünk Jézusban, bízzunk Benne, vagy jöjjünk Hozzá, egy negatív oldalt is tartalmaz, amelyet sokszor meg sem említenek a legújabb traktátusokban és bizonyágtevésekben. A Bibliában azonban sokszor elsőként szerepel és az üzenet nagyobbik részét képezi. Az Úr Jézus Krisztus üzenete ez: *„Térjete meg és higgyetek az evangéliumban.”* (Mk 1,15) Ő azért jött a *„bűnösöket a megtérésre”* (Lk 5,32) hívja és hangsúlyozta: *„ha meg nem tértek, mindnyájan, hasonlóképpen elvesztek.”* (Lk 13,3-5) A feltámadott Úr tanítja Igéjében: *„prédikáltatni [kell] az Ő nevében a megtérésnek és a bűnös bocsánatának minden pogányok között.”* (Lk 24,47) Péter hirdette: *„Térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek.”* (ApCsel 3,19) Bárhová ment, Pál hirdette: *„bánják meg bűneiket és térjenek meg az Istenhez”* (ApCsel 26,20), *„bizonyosságot tévén mind zsidóknak, mind görögöknek az Istenhez való megtérés, és a mi Urunk Jézus Krisztusban való hit felől.”* (ApCsel 20,21) A megtérés annyira lényeges része az üdvözítő hitnek, hogy amennyiben elhanyagolják, az ember nem is rendelkezik vele. A bűnről való meggyőzés a Szentlélek első munkája az elveszettek életében. (Jn 16,8) Enélkül nincs üdvösség az ember számára. *„Szűl pedig fiat, és nevezd annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből.”* (Mt 1,21) A megtérés elválaszthatatlan része a Krisztusba vetett bizalomnak, mivel Krisztus nem azért jött, hogy az embert megmentse bűneiben, hanem bűneitől. *„Isten mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek.”* (ApCsel 17,30)

Bibliától idegen szóhasználat: emberi szavak

Az itt vizsgált bibliai igazság fényében nagyon is szükséges szemügyre vennünk, hogy a mostani időben mit kínálnak evangéliumként. A következő szavak és kifejezések, amelyeket

¹⁹ Jn 6,29

²⁰ Gal 3,22

sűrűn használnak a modern evangéliumi protestáns körökben, biblikus szempontból helytelenek. Ezek a kifejezések arra a gondolatra készíthetők az elveszett embert, hogy valamilyen sajátos magatartást kell személyesen felvennie ahhoz, hogy üdvözüljön. Amikor ezeket a kifejezéseket használják, bizonyosságot téve az elveszetteknek, még a megtért emberek is tévedéseket taníthatnak.

„Fogadd be Jézust a te szívedbe.” Ez az egyik leggyakrabban előforduló mondat a modern evangéliumi körökben. Ez a humanista fogalom nem biblikus. Lényegében ez a Sátán második hazugsága. A megigazulás bibliai fogalma az, hogy általa a hívő elfogadhatóvá válik Krisztusban. Az Efézusi levél 1. részének témáját a 6. vers foglalja össze: „*Kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben.*” A „fogadd be Jézust a te szívedbe” szavai fordított sorrendet sugallnak. Azt az emberi döntést feltételezik tévesen, hogy az ember Jézust szívébe befogadja és így ő maga kezdeményezi saját üdvösségének kimunkálását. Amikor a hívő Krisztusban marad, hit által és szeretettel engedelmeskedik parancsolatainak, Krisztus ténylegesen annak az embernek megtisztított szívében lakik. „*Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképen ti sem, hanemha én bennem maradtok.*” (Jn 15,4) A megszentelődés teljes folyamata („*Krisztus tibennetek van, a dicsőségnek ama reménysége*” – Kol 1,27) először is attól függ, hogy az ember Krisztusban áll-e, felruházva az Ő igazságosságával.

A Szentírással ellentétes azt gondolni, hogy az üdvösség azzal kezdődik, hogy először Krisztus jön az ember bűnös szívébe. A halott és istentelen ember csak akkor nyer elfogadást Isten előtt, ha „*Krisztusban*” van, amint ez látható volt az Ef 1,6-ból. Akkor, és csak akkor jön Krisztus, hogy megszentelje azt, aki már üdvösséget nyert. A következő igeverseket sokszor tévesen használják az evangélizálásban. Ezek a szavak a laodiceai gyülekezetben levő hívőknek szólnak: „*A Laodiceabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szótát és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorázok, és ő én velem. Aki győz, megadom annak, hogy az én királyi székembe üljön velem.*” (Jel 3,14; Jel 3,20-21) A Jel 3,20 üzenet a megszentelődésről: téves használata a megigazulás tanítására, megbocsáthatatlan. A megigazulás különbözik a megszentelődéstől. A megszentelődés belső és tapasztalati, miközben a megigazulás objektív és jogi. A megigazulás egy pillanat műve és változhatatlan, miközben a megszentelődés fokozatos és folyamatos. Akik visszaélnék ezzel a szakasszal, tudják mindezt, viszont folytatják gyakorlatukat a bizonyágtevésben való sikerre hivatkozva. Mivel a Szentírással való ilyen visszaélés nagyon komoly és káros lelkileg, fontos, hogy néhány példát említsünk.²¹ A Billy Graham Társaság a következőket hirdeti: „*Itt vagyok! Az ajtó előtt állok és zörgetek. Ha valaki meghallja a hangomat és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorázok és ő velem.*” (Jel 3,20) Jézus Krisztus személyes kapcsolatot akar létesíteni veled. Képzeld el, amint Jézus Krisztus szíved ajtajánál áll (érzelmeid, értelmed és akaratod ajtajánál). Hívd be Őt; rád vár, hogy befogad Őt a te szívedbe és életedbe.” „*Hogyan leszel keresztyén?*” www.billygraham.org/spiritualhelp/become.asp

Hasonló formában a Campus Crusade International (Timóteus Társaság) a következőket hirdeti: „*Hogyan tudod meg, hogy Krisztus jelen van életedben? Befogadtad Krisztust a te életedbe őszintén imádkozva a javasolt imádságot? A Jel 3,20-ban tett ígérete szerint, Krisztus milyen viszonyban van most veled? Krisztus megmondta, hogy bejön az életedbe. Vajon félrevezet Ő? Milyen alapon tudod, hogy Isten meghallgatta imádságodat? (Isten és szavának megbízhatósága)*” <http://www.ccci.org/laws/english/received.html>

Nagyon fontos, hogy ismert legyen előttünk az üdvözítő hit természete. Egyedül a Krisztusba vetett hit üdvözít, és nem a hit valamilyen belső folyamaton keresztül, amely szövevényes módon helyet biztosított számára. Tömegeket csapnak be e kérdésben, akik

²¹ Lásd az újevangéliumi mozgalomról szóló táblázatunkat is.

őszintén hiszik, hogy befogadták Krisztust, mint személyes Megváltójukat, miközben üdvösségük alapja valójában homokon nyugszik. Sokan akkor ébrednek majd fel édeskés álmukból, mikor a halál fagyos keze elragadja őket. Kimondhatatlanul súlyos dolog csaló üzenetet hirdetni a megváltásról.

„Add át Jézusnak életed irányítását, hogy üdvösséget nyerj” hirdeti egy másik nagyon ismert nem biblikus megközelítés. Ez a tanítás téves, mivel a világegyetem szuverén Istene irányítja a teremtést. Ő az, Aki „mindent az ő akaratjának tanácsából cselekszik.” (Ef 1,11) Isten számára semmi sem elfogadható abból, amikor az ember arra gondol, hogy bármit is adhatna Neki üdvösségéért cserébe. *„Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket ...”* (Tit 3,5) A bűnért maga Jézus Krisztus az egyetlen elfogadható áldozat a szent Isten előtt és kereszthalála tökéletesen elégséges. A bűnért való áldozat bevégeztetett. Az ember kegyelemből üdvözülni a Jézus Krisztusba vetett hit által, nem az „irányított magatartás” valamilyen ígérete által. Az irányított magatartás a megváltást követő folyamat és nem a kiváltó ok.

„Add át életedet Krisztusnak (hogy üdvözülj).” Ez a tanítás több oknál fogva is téves. Először, az örök élet egy ingyenes ajándék. (Ef 2,8-9; Róm 5,15-18; Róm 6,23) Az ember nem „adhat” semmit egy ingyenes ajándékért. Isten ezt az ingyenes ajándékot adja az embernek, amikor Ő Krisztus Jézusba helyezi az embert. Az üdvösség ajándékával érkezik a hit ajándéka is, hogy elhiggye: mindezt Isten művelte. (Lásd még Jn 5,24-25) A bűn választja el az embert Istentől. (Róm 3,23) Másodszor, az ilyen kifejezések: „Add át életedet Krisztusnak” tévesen azt feltételezik, hogy az ember rendelkezik valamivel, amit Istennek adhatna. Lelkileg halott emberek nem adhatnak cserébe semmit, ami megválthatja őket bűneiktől. Mivel az ember halott a bűnben, Krisztus Jézus adta életét népének bűneiért. (Gal 1,4) Nincs olyan bibliai igever, amely azt mondaná vagy tanítaná, hogy az elveszett, lelkileg halott ember „ad” bármit is, még az életét sem, hogy üdvözüljön.

Amikor egy elveszett személyt arra tanítanak, hogy „adja át életét Jézusnak”, még arra gondolhat, hogy szolgálatát, idejét, munkáját, pénzét, stb. is felajánlhatja üdvösségéért. Ez egyfajta cselekedetek-evangélium felé sodorná az elveszett embert, amely sosem üdvözíthet. Az üdvösség nem „üzletkötés”, ahol az ember ad valamit Jézusnak, hogy üdvözüljön. Az ember egyedül Isten kegyelméből Krisztusba vetett hit által üdvözülni – és nem másképpen. Lásd Ef 2,8-9! A megtérés is Isten ajándéka és nem emberi „üzleti ajánlat”: *„Ezt az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbájával, hogy adjon az Izraelnek bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát.”* (ApCsel 5,31)

Összefoglalás

A bibliai módszertan fontos része az Úr igazságának. Az Úr saját evangélizálási módszere lényegében kérdések feltevéséből áll, valamint a megtérés és hit szükségességének hirdetéséből. Hasonlóképpen hirdették az apostolok is az Úr parancsát, hogy az emberek higgyenek. A Szentírásban nem található semmilyen előrehívásos módszer. Ez kirívóan félreteresi a szent Isten szuverenitását és azt feltételezi, hogy az ember önmagában rendelkezik azzal az erővel, hogy elfogadja vagy elutasítsa az üdvösséget saját kénye-kedve szerint. A bibliai módszer kérdések feltevéséből áll, ahogyan az Úr maga is ezt tette. Az Ige szavaival élve, be kell mutatni Isten szentségét, valamint Isten szentségét és jóságát Krisztus igazságosságát hirdelve, mint amivel befedez minden embert, akit üdvözít. Hangsúlyozni kell, hogy az Úr Jézus Krisztus üdvözítő munkája tényleges és teljes. Egyértelműen ismertté kell tenni, hogy megprancsoltatott mindenkinek: higgyen az Úr Jézus Krisztusban. Ennek érdekében meg kell térni minden olyan erőfeszítésből, amellyel valaki saját igazságosságát akarja megalapozni és fel kell kiáltani Istenhez kegyelme ingyenes ajándékáért. Isten hitleneket üdvözítő munkájának középpontja az, hogy Krisztus igazságosságát tulajdonítja

annak, aki hisz. Ez a Római levél 4. részének témája, melyet az ötödik vers foglal össze csodálatosan: *„Ellenben annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdoníttatik igazságul.”* Isten azért tulajdonítja Krisztus igazságosságát a hívőnek, hogy megmutassa kicsoda Ő. *„Az ő igazságának megbizonyítására, a mostani időben, hogy igaz legyen Ő és megigazítsa azt, aki a Jézus hitéből való.”* (Róm 3,26) Amíg bizonyágtevésükben a jelenkor evangéliumi protestánsai nem térnek vissza ehhez a világos bibliai felfogáshoz, egyre könnyebb lesz számukra egy belső folyamat vagy technika hirdetésének előrelendítése, amely a Római Katolikus Egyház gyakorlatához hasonlít.

A Krisztushoz való közeledést az Atya kezdeményezi, Aki egyeseket személyesen vonz (Jn 6,44) és mindegyiküket Krisztusnak adta át. (Jn 6,37) Az üdvösséget egyedül Isten kegyelme valósítja meg. Ez az Ő ingyenes ajándéka, amelyet egyedül hit által közöl. (Ef 2,8-9) A Krisztushoz való közeledés már most örök életet jelent, amely a mennyekben nyeri el teljes dicsőségét. Amikor a bizonyágtevés során a „mennybe való bejutásról” beszélnek, a hangsúlyt Istenről az ember teljesítményére teszik át, ráadásul elmulasztják annak világos bemutatását, hogy már most örök életünk van a drága hit által, amely a miénk. A mennybejutásról való beszélgetés helyett a megváltottaknak a következőket kellene hirdetniük az elveszetteknek a bevásárlóközpontokban, akár a telefonbeszélgetések során: *„Az pedig az örök élet, hogy megismerjének téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.”* (Jn 17,3) *„Ezeket írtam néktek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.”* (1Jn 5,13)

A következő kettő különösen nagy véték Isten és evangéliuma ellen: 1) hatalmának tagadása az elveszettek által gyakorolt ún. szabad döntéssel, és 2) az a nem biblikus gondolat, miszerint a megigazulás, amely Isten cselekedete, a hívő szívében történik és nem egyedül Krisztusban és a mennyben. Teljes hitelt akkor adunk Istennek és kegyelmének, ha erőteljes Igéjét használjuk. Ő menti meg a bűnöst, miközben a személy, aki által közölte Igéjét, megalázkodik a szent Isten hatalmának és irgalmának láttán. Ez mindkét fél számára hasznot jelent, az Isten dicsőségére. Minden úgy van, amint az Ef 1,6 mondja: *„Kegyelme dicsőségének magasztalására.”*